

Behövs omvändelse, när alla säger att jag duger som jag är?

Bidrag från Bengt Pleijel
2011-03-19
Senast uppdaterad 2011-03-28

Behövs omvändelse, när alla säger att jag duger som jag är?

Javisst, du duger! Alla säger så. Majoriteten har rätt. Och när du tittar dig i spegeln, kan du själv konstatera med kung David: Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad (Psalt 139:14 Fb). Du är fantastisk! Ett skapelse-under! Du är värdefull, viktig. Ingen annan är som du. ”Underbra”!

Men … lite knepig ibland, kanske? Svårbegriplig. Ego-fångad. Tröttsam. En lort, som Astrid Lindgren säger. Eller för att citera den otrevlige Jante: Du ska inte tro att du är någonting. (Till bilden ovan läs: Lukas 18:9-14).

Har de rätt? Ja, kanske? Varför är jag sån här? Jag arma människa (Rom 7:24).

Det var en rabbin, som berättade att han alltid bar två bibelord med sig. När han blev lite för stöddig och högfärdig, tog han fram det ena: Gud tänker på att vi är stoft (Psalt 103:14). När han greps av missmod och blev trött på sig själv, läste han det andra: du gjorde honom nästan till ett gudaväsen (Psalt 8:6 Bibel 1917).

Vad ska vi göra med dig, som är både ”underbra” och underlig? Du får tre råd: Råd ett: SE UPP

för de makter och krafter som vill fånga in dig, du dyrbara pärla. Vilka är de? Får jag presentera tre av dem: Djävulen, världen och vårt eget kött.

DJÄVULEN

Hans titel betyder ”den som kastar is”. Han vill få dig bort från Gud, trasa förhållandet till människor omkring dig och göra dig splittrad och osäker, rastlös och rotlös.

Han tycker att just du är så dyrbar och fin. Inte underligt att han vill fånga in dig i sin maktsfär. Knepen för att få dig dit är många. Han luras. Han klär ut sig. Han har många kläder i sin garderob – ormskinn, lejonkläder, ängla-vingar, helgongloria … Du kan höra hur han viskar och väser: Har Gud verkligen sagt … (1 Mos 3:1). Du klarar dig ju så bra utan Gud och Jesus. Inte är du någon värsting, mördare, vänsterprasslare, fifflare. Du ställer ju upp och hjälper och är ideell och trevlig och …

Var nyktra och vaksamma. Er motståndare djävulen går omkring som ett rytande lejon och söker vem han skall sluka. Gör motstånd mot honom, orubbliga i tron … (1 Petrus 5:8-9).

VÄRLDEN

Det ordet betecknar ju först och främst den underbara värld som Gud skapat och som han älskar så mycket att han sände Jesus att rädda den. Jesus steg ner i vår skuld och vårt lidandes djup och älskade världen tillbaka till Gud (Psalm 62:2). Men med världen menas också de gudsfientliga krafter som får människor att vända ryggen åt Gud.

Man kan se ”världen” som en idékraft, som suger in människor i sitt tänkesätt, där alla tänker på samma sätt, alla in i samma mönster och samma beteende. Då ”världen” regerar blir det likriktning och kopior. Där Jesus regerar blir det roliga och levande original, som vågar gå mot strömmen. Jesus var annorlunda och han kallar oss att vara annorlundafolket, som tillsammans med Jesus vill ”älska världen tillbaka till Gud”. Lyssna in detta kraftord av Jesus (Joh 16:33): I världen får ni lida, men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.

VÅRT EGET KÖTT

är ett uttryck som säger, att de farliga fienderna inte bara finns runt omkring oss. De finns i oss. Se upp för dig själv! Köttet är benämning på vårt eget, stora, lilla, duktiga, stackars, märkliga, ömtåliga JAG, som alltid ställer sig i centrum och blir rätt jobbig för människor omkring oss.

Anders Frostenson säger att det i vårt inre finns ett hemligt rum (Ps 39:3), som vi bör vara vaksamma mot. Jesus berättar för oss i Markus 7:21-23 vad som finns i detta hemliga rum. Ett besvärligt och otäckt bibelord! Slå upp och läs det, om du vågar!

Du är ”underbra”. Det är viktigt att veta.

Du är underlig. Det är också viktigt att veta. Det finns dunkla och mörka sidor, som lurar under ytan.

Vårt fångelse är byggt av rädslans stenar.
Vår fångdräkt är vårt eget knutna jag (Psalm 289:3).

Vad ska vi göra med problemet JAG? På engelska säger man I (aj). Det kan göra ont när man petar på oss.

Du kan ana lösningen på problemet I om du ser korsets två bjälkar. Den lodräta bjälken - I - möts av tvärbjälken. Tvärbjälken är stopptecknet över mitt eget stora JAG – mitt I. Men ”i din förlåtelse vår frihet är” (Psalm 289:4).

Många kan berätta om hur meningslöst livet blev, när man själv blev stor, stark, duktig. Människor beundrade mig. Men ingen tyckte om mig.

När Paulus hittade att livets mening inte var själv-förverkligande utan i stället att dö bort från sig själv, hittade han sig själv på dju Kristus i mig! Och då blev han till en enorm välsignelse för många. Jag har genom lagen dött bort från lagen, för att jag skall leva för Gud. Jag är korsfäst med Kristus, och nu lever inte längre JAG, utan KRISTUS lever i mig. (Gal 2:19-29).Råd två: Var mjuk inför Gud!

Boken ”Guds väldiga styrkas kraft” (av B. Pleijel) rekommenderar ödmjukhet. Vi läser sid 57:

Ödmjukhet är att vara mjuk inför Gud, så att han kan ta hand om mitt liv och forma det efter sin plan. Ödmjukhet är inte detsamma som att förakta sig själv, utplåna sig själv eller förneka sig själv, så att säga bli en dörrmatta, som alla trampar på. Sp och påklistrad ödmjukhet är äcklig. Att vara ödmjuk är i stället att vara medveten om att man är så stor, så märklig och så fantastisk endast den störste specialist på mänskligt liv – Herren Kristus – bör få ta hand om mig och forma mig. Jag vågar inte utlämna mig själv åt mig själv. Endast Kristus får ta hand om mig. Därför vill jag vara mjuk inför honom. Råd tre: Omvänd er

Jesus säger så i sin första predikan: Tiden är fullbordad och Guds rike är nu här. Omvänd er och tro evangelium (Mark 1:15, Fb) Evangelium betyder ”ett glatt budskap”. En glädje ligger och väntar på den som vänder om.

1. Vad händer om jag inte vänder om?

Lyssna till detta ord från Jesaja 30:15.

Så säger Herren, Herren, Israels Helige: “Om ni vänder om och är stilla, skall ni bli frälsta. Genom stillhet och förtröstan bli ni starka”.

Varifrån kommer rösten som manar oss att vända om? Naturligtvis bakifrån.

Kan du se det här klart? Man lever nära Gud, man är med i gudstjänster och möten, man har kristliga värderingar, man lyfter händerna och himlar med ögonen som goda kristna gör. Fadern finns, men han finns alldeles bakom oss. Man har Gud i ryggen. Han väntar på att barnen skall vända om. Han vill att vi ska överlåta oss i hans händer. Han har så mycket att ge: frälsning, stillhet, förtröstan, styrka, glädje … Men om jag inte vänder om, vad händer då?

1. Vi hittar inte glädjen som ligger i orden tro evangelium. Vi hittar inte frälsningen, stillheten, förtröstan, starkheten.
2. När vi vänder ryggen åt Gud, vår Fader och kyrkan vår moder, blir vi som faderlösa och moderlösa barn, skilsmässobarn, som aldrig riktigt vet var de hör hemma.
3. Om jag har Gud i ryggen, hur blir då min gudsbild? Den färgas av starka personer framför mig – lärare, präster, journalister, idoler, min egen pappa, av människor som kanske var bra, men kanske också stränga, menlösa eller själviska … Fundera på om alla dessa människor, som du har framför dig eller haft framför dig, ger färg åt Gud? Får de dig att tro att Gud kanske är sådan?
4. Om jag har Gud i ryggen hur går det med min självbild: Den präglas av vad människor sagt till mig och om mig. Inte av Guds kärleksord till hans kära barn.
5. Vi får del i ”KYRKANS BORTVÄNDHET FRÅN GUD”. Vi bidrar till sekulariseringen. Vad är vår skuld i att inte bara världen utan kyrkan ”är andelös vorden”? Är vi suckianer som suckar med varandra i stället för att sucka och stöna och ropa till Gud om förbarmande och om Ande, vind och liv över kyrkan och hennes ledare. Låt Guds församling än få se eld ifrån himmeln falla (Psalm 161:1).

6. Om jag hör orden i Ordet, men har Gud i ryggen då är det som om alla orden bara studsar på mig. Jesaja uttrycker vår ”vända-ryggen-åt-Gud-situation” så här: Här är vilostaden, låt den trötta få vila, här är vederkvickelsens ort. Men s

ville de inte höra. Så skall Herrens ord bli för dem "gnat på gnat, gnat på gnat, prat på prat, prat på prat, lite här, lite där. (Jesaja 28:12-13, Bibel 1917).

De blir inte Faderns kärleksord, som kryper ned i hjärtat på oss. De blir läror, åsikter, du skall-ord, sömnmedel eller hårda ord, som landar i "hårdskivan".

2. Vad händer när vi vänder om?

Vi ser Guds ansikte, vi ser Honom själv. Vi ser hans ögon. De lyser! (4 Mos 6:22-23). Vi hör hans röst, som säger om sig själv: JAG ÄR Herren din Gud. Och som säger om dig: DU ÄR så älskad av mig … Gudsbild och självbild fördjupas.

Vi lyfts upp av hans armar, och får höra pulsslagen från hans fadershjärta: För dig! För dig! Du är älskad! Bekräftad. Vi erfar att kristen tro inte är religion utan RELATION. Herren umgås förtroligt med dem som fruktar honom, sitt förbund gör han känt för dem. Mina ögon ser alltid upp till Herren, ty han drar mina fötter ur nätet (Psalt 25:14-15).

Vi lär oss skillnaden mellan JANNE JOSEFSSON och JESUS JOSEFSSON.

Janne Josefsson är en duktig journalist, som vi möter i TV:s Granskning. Förr i världen var det prästerna, som slog ned på synden, så att folk hukade sig i kyrkbänkarna. Nu görs det jobbet av skarpsynta och duktiga journalister. De letar i våra garderober och snokar i våra dumheter. De gör det för att sätta ut oss. Usch! Fy på dem! Vi beundrar deras skicklighet, men vi bjuder inte gärna hem dem. Ty tänk om …

Om Jesus Josefsson sägs det han av sig själv visste vad som var i människan (Joh 2:25). För dig kan jag ingenting dölja, sjunger vi i en sång. En som mötte Jesus och blev avslöjad av honom säger efteråt: Vi såg hans härlighet… han var full av nåd och sanning (Joh 1:14). Han mötte först människorna med en oändlig nåd och godhet. De kände sig älskade. Men sedan tog han fram sanningen. Han satte fingret på den ömma punkten. Detta måste du ändra på. (Se Joh 4:1-42, Joh 8:1-11).

När Jesus genom sin Ande visar på vår synd gör han det för att hjälpa oss bli av med den. Guds Ande drar in oss i Guds reparationsverkstad. Om det läser vi i 2 Kor. 3:16-18 Fb: När helst någon omvänder sig till Herren, tas slöjan bort. Vi avslöjas! Vad händer då? Blir vi utskälda? Jaså, nu kommer du, din drummel … Han kunde sagt så. Men i ställer händer något fantastiskt: Herren är Anden, och där Herrens Ande är, där är frihet. Och vi alla som med avtäckt ansikte skådar Herrens härlighet som i en spegel, vi förvandlas till en och samma bild, från härlighet till härlighet. Det sker genom Herren, Anden.

Vad händer?

Slöjan som hängt över våra hjärtan (läs vers 14-15) och gjort att vi famlat och fumlat och ramlat och rumlat omkring utan att varken se eller begripa något, den tas bort.

Våra ögon öppnas så att vi ser – inte vår förfärlighet utan Herrens härlighet. Vi får se hur Herrens Ande sätter igång en helgelseprocess. Först får vi hitta friheten i Kristus, gamla låsningar och band och bojar klipps av. Det gamla blir förgånget och något nytt är på väg: Vi själva drabbas av Herrens härlighet. Vi förvandlas till en och samma bild. Guds avbild i oss restaureras. Vi blir de roliga original som Gud ämnat oss att vara. Kom som du är! Men du behöver sannerligen inte förbli som du är!!!!

Omvändelsens glädje.

Du som läser detta har kanske någon gång i ditt långa och händelserika liv varit med om att gudstjänsten kändes lite seg och sömning och tråkig.

Det var inte prästens fel. Präster är alltid bra.
Det var inte kantorns fel. Kantorer är alltid bra.

Felet berodde på att ingen i kyrkan bekände sina synder och vände om! Alla satt där präktiga och stela och självgoda.

Men när det någon gång hände att en syndare vände om, då bröt jublet löst bland änglarna. Änglarna började klappa i händerna dansa och sjunga Halleluja! Änglarna öppnade också himmelens fönster så att de som satt i kyrkan hörde deras himmelska decibel och själv kom i glädjerörelse. Det blir glädje i himmeln över en enda syndare som omvänder sig (Lukas 15:7, 10). Och såsom i himlen så ock på jorden.

Alltså: Vill du att det skall bli lite roligare i kyrkan är receptet: Vänd om och bekänn dina synder. Änglarna blir glada. Du blir glad: Där syndernas förlåtelse är, där är liv och salighet. Och kyrkfolket får en glädjestuds. Detta har vi aldrig varit med om förut.

Men kom ihåg: Glädjen är inte en engångshändelse. Gläd er alltid i Herren (Fil 4:4). Varje tid, varje dag, alltid kan man söka sig i det kraftfält, som heter I KRISTUS. Där finns glädjen Omvändelsen är inte heller en engångshändelse. Det grekiska ordet "metanoia" betyder att få andra tankar, djupare insikt, bli medveten. Genom omvändelsen kommer man i en ständigt pågående process.

Omvändelsen är en daglig färskvara.
Frälsningen är en daglig färskvara.
Att bli fylld av Anden (Ef 5:18) är en daglig färskvara.
Glädjen är en daglig färskvara.
Att bekänna synder och ta emot förlåtelsen, är dagligreningsvara.

Sjukvårdspersonal tvättar ständigt sina händer i en spritlösning för att inte sprida svininfluensa och andra dåligheter. Vi kristna får dagligen säga Nej till syndens smitta och annat ont, all bitterhet och avund och förakt och jämförelse och elakhet och …
Genom den Helige Ande – the holy SPIRIT – hittar vi det reningsmedel som sätter stopp för onskans smitta.
Vi får dagligen och rikligen förlåtelse och rening (se Luthers lilla katekes, 3 trosartikeln).

Du hör med till Vägens folk. Det betyder: Du är inte framme, du är på väg, det finns mer att upptäcka, mer att erfara. Fler glädjor hitta. Låt processen att formas av Guds sons bild ta sin tid (Rom 8:29, 1 Joh 3:1-3).

Jag gläder mig över att just Du fattat detta hur bra det är att få vända om till Jesus och ta emot det han så gärna vill ge: Liv och li i överflöd (Joh 10:10).Bengt Pleijel